

Uneori inima-mi arde

Eugenia Calancea

Sper că inima mea-și dorește,
Culori de pace din cerul senin,
Parfumul plăcut al florii ce-nfloarește
Și cântecul iubirii al florii de crin.

Sufletul meu se zbate întruna,
Dorința lui fierbe pentru a urca mai sus,
S-aducă inimii mele cununa,
Pe scara luminii să fie mai presus.

Alung gândul blestemat de furtună,
Când inima-mi arde-n lacrimi de dor,
Privesc natura cu-o stare mai bună,
Noul răsărit m-așteaptă cu-al păcii izvor.

Nu vreau să simt deznădejdea-n mine,
Plutind pe o barcă fără catarg,
Inima-mi spune să stau alături de tine,
Că tu ai cârma și nu ajung în larg.

Dacă timpul aduce-n inimă uscăciune
Și viața-i amară cu gânduri pustii,
Alerg spre soare, că el poate s-adune,
În inima mea cascada apelor vii.